

TORPEDO'S INDRUK

3-maandelijks magazine - zomer 2014 (juni-juli-augustus)
Voor en door de Torpedianen

Vakantie in Cornwall

Beste buddy

En verder...
OJT
AGENDA

Zonnetje...

oh zonnetje, amai wat een regen! Ik heb de laatste tijd weer veel te veel documentaires gezien over het verval van ons klimaat.

Zoals 'De baard van Bartel'. Eigenlijk beste wel een grappige, avontuurlijke kerel die het allemaal eens gaat uitzoeken voor ons.

Wisten jullie dat de Colorado-rivier niet meer tot aan de zee reikt? Dat die mede door grote steden als Las Vegas helemaal wordt leeggepompt (om daar midden in de woestijn spectaculaire waterschows op te voeren) en dat de mensen aan de

riviermonding geen water meer hebben? Dat is toch niet te geloven? En niemand die er iets aan doet. Ja, wij, hier thuis. Proberen je leven anders te organiseren, ook al weet je dat het niets uitmaakt als er 5 miljoen anderen zich er geen *knijt* van aantrekt.

Herbruikbare luiers, geen eten verspillen, overall regenwater in huis, alles eerst proberen te maken i.p.v. weg te gooien, zoveel mogelijk bio en ecologisch verantwoord kopen. Afgelopen maand kregen we van een collega van Tom te horen dat wij wel erg 'groen' zijn. Oei, denk ik dan, ik vind dat het eigenlijk nog verder kan. Bij onze verbouwingen bijvoorbeeld, alhoewel de portemonnee niet altijd mee wil ;-).

Om terug te komen op den Bartel: overal waar hij naartoe gaat merkt hij hoezeer de klimaatsverandering een invloed heeft op de grootste natuurwonderen van onze planeet. Volgende week trekt hij naar zijn laatste natuurwonder: the Great Barrier Reef. Ik ben benieuwd tot welke conclusies hij zal komen. Jammer genoeg kan ik het hier niet met jullie delen, want dan is ons clubblad al gedrukt. Uitkijken dus naar het herfstnummer voor die bevindingen :-).

Een andere docu over the Great Barrier Reef bracht voor Tom en mij toch weer een verrassend aspect over onze koralen aan het licht: die beesten zitten elkaar gewoon te bevechten voor een betere plaats. Of anders gezegd: voor een grotere plaats. Die zitten elkaar te bestoken met hun tentakels en slijm tot de ander zich terugtrekt. Hilarisch vind ik dat. Die overlevingsdrang, dat levert toch wel geweldige beelden op (in versnelde film). Hopelijk zal dat natuurschoons nog lang bestaan.

Marijke

COLOFON

Medewerkers:

Luc Dupas, Xavier Roux
Peter Janssens,
Kristel Crombez,
Tom Veltens,
Elewout De Troyer

Foto's: Xavier Roux,
Hannah Laura Gijs

Torpedo Website: www.torpedo.be
3-maandelijks magazine - zomer 2014
(juni-juli-augustus)

Verantwoordelijke uitgever:
Marijke Pasteels
Ormendaal 29 - 3060 Korbeek-Dijle

Het opnemen en publiceren van stukken betekent niet dat het bestuur, de redactie en/of V.U. het met de daarin voorkomende opvattingen en inhoud geheel of gedeeltelijk eens zijn.

↪ Familiefeest in Mol

Ons Kristel mocht er vorig jaar in haar eentje aan geloven: haar doop was een feit. Dapper trok ze haar stoute schoenen/palmen aan en overleefde de proeven waar ze aan onderworpen werd.

Traditiegetrouw moet de gedoopte de volgende keer de nieuwelingen dopen. We hadden aangekondigd dat dat dit jaar ging zijn, maar hebben uiteindelijk besloten om deze volgend jaar te organiseren.

Maar wel willen er toch graag een familiedag van maken. De uitnodiging kregen jullie al, dit is nogmaals een oproep om jullie in te schrijven. Jullie partners en kinderen zijn welkom, we maken er een leuke uitstap van met bijhorende barbecue.

Nu nog hopen dat het zonnetje schijnt, zodat we ons droog kunnen omkleden en de kindertjes zich voluit kunnen laten gaan ;-).

Tot dan!

Het bestuur.

Hoe organiseer je de OJT¹?

Al van september stond het op de kalender, OWT op dinsdag 3 juni en de week erna begint het Ekerenseizoen. Maar wat gebeurt er achter de schermen?

Als winnende ploeg vorig jaar hadden wij de eer om dit jaar de OWT te organiseren. We waren al wekenlang zeer intensief aan het voorbereiden² toen via het bestuur de vraag kwam of we het zagen zitten om samen met Duklo de OWT te doen. We zagen er geen graten in en zaten spoedig daarna met Duklo samen om alles uit te werken.

Drie trappisten later was't concept klaar:

- 6 gemixte ploegen Duklo en Torpedo
- 3 opdrachten waarbij telkens 2 ploegen tegen elkaar strijden
- zaklopen in't kinderbad
- een hindernissenparcours
- een denkopdracht
- een estafette als finale

En toen besloot Stad Leuven om het zwembad een week vroeger te sluiten... Daarom werd de OWT een week vroeger, maar dan kon Duklo niet en dus was het concept niet meer haalbaar. Zo werd de OWT een OJT... Gelukkig konden we de opdrachten behouden, mits een beetje schaven en hertimmeren. Finaal kwamen we tot volgende opdrachten:

- in het kinderbadje moest een Duplo-bouwsel worden nagebouwd door met de blokjes al zaklopend het bad over te steken
- met een groot zwemvlot moest een duiker zijn souvenirs (koraal, papegaavis, baracuda) zien over te brengen zonder dat zij elkaar opaten. Vervolgens

moest een badeendje bevrijd worden. De benodigde cijfercode was te vinden door sudoku's op te lossen

- een hindernissenparcours opgebouwd uit alle mogelijke spelmaterialen die er in het zwembad te vinden zijn
- een finale estafette met badmutsen, zwemgordels, zwembandjes, enz.

Op de dag des oordeels kwamen er 8 dapperen opdagen, dus konden er slechts 2 ploegen worden gevormd, maar dat kon de pret niet bederven. Omdat de ploegen zo klein waren, werd de moeilijkheidsgraad last-minute nog verlaagd, dit bleek achteraf niet nodig.

De ploegen waren gelijkwaardig en elke opdracht werd met brio afgewerkt, zodat het verschil aan het begin van de finale slechts seconden bedroeg. In de finale bleek er één ploeg nog een flesje EPO gevonden te hebben, want zij liepen iedere lengte een beetje meer uit. Ze werden dan ook terecht de winnaars van deze OWT.

Vooraf hadden we al afgesproken op basis waarvan we de organisatoren voor volgend jaar zouden aanduiden. Dit was voor de ploeg die het badeendje het snelst kon bevrijden (en die toevallig ook gewonnen hadden).

Dus Guy en de winnende ploegmakers: proficiat, en veel succes volgend jaar!

Elelwout

1 Spreek uit met Hollandse tongval

2 lees: we waren al weken aan het zeggen dat we eens moesten samenkomen om voor te bereiden

Een tripje naar Cornwall

Elewout vs Xavier

Elewout:

"Zin om een week mee te gaan duiken in Zuid-Engeland?" De vraag van Xavier was onverwacht, mijn eerste reactie was "wat valt er in godsnaam te zien in Engeland". Maar als er een duikcentrum is, dan zal er wel iets te zien zijn. En aangezien Ierland kan genieten van een warme golfstroom, was de kans wel groot dat Zuid-Engeland dit ook had. Dus was het snel beslist dat ik me zou laten verrassen door wat er daar te zien was...

Enkele maanden later vertrokken we ontiegelijk vroeg in Kessel-Lo om de veerboot van 8u te halen in Duinkerke. De avond voordien was zowat al het duikmateriaal in mijn wagen geladen, aangezien in de andere wagen een gans gezin met bagage moest. Na de matig strenge grenscontrole mochten we nog een uurtje wachten op de veerboot. Tegen 9u lokale tijd begon het weekje links rijden. Ik had dit gelukkig al vaak geoefend op de autostrade, dus dat ging vanzelf. Tot we de snelweg verlieten... gelukkig was er de walkie-talkie om elkaar eraan te herinneren dat ze daar spookrijden...

Tegen dan was ik al aangenaam verrast door het glooiende landschap, het vele groen waartussen we reden en het feit dat

er amper industrie te zien was langs onze route. Het laatste uur waande ik me in zo'n Britse serie in the countryside. Uiteindelijk draaiden we een klein wegje in, reden door de rivier om dan de kiezelbaan tot aan de vakantiewoning te nemen. En wat voor een vakantiewoning! Alles was zoals op de foto's van de website, geen truukjes met groothoeklenzen of zo. Er was effectief de ruimte voor 8 personen. Marc en Lieve stonden ons op te wachten met het avondmaal.

Nadien gingen we het duikcentrum in Porthkerris zoeken, zodat we ons een idee konden vormen van de rit en van de kantduiken. De banen waren eerder smal en volledig in het groen verzonken; links en rechts vormde een combinatie van gras, onkruid, planten en struiken een muur langs beide zijden van de weg. Probleem van die groene muur was dat je niet wist hoe dik hij was, en waar zich een echte muur bevond; dus bij iedere tegenligger moest je met de linkerflank tegen of in het groen gaan staan zodat je elkaar kon passeren als je de rechter spiegel wegklapte. De toegangsweg naar Porthkerris zelf was nog smaller, daar kon je enkel kruisen als één van beiden achteruit reed tot aan de toegang van een wei. Tot

Wij zijn bijzonder blij mee te delen dat Diveolution het **eerste officiële GUE duikcentrum is in België !**

Naast onze webwinkel openen we **nu ook een fysieke duikwinkel !** Onze winkel is misschien niet de grootste maar we hebben alles te bieden voor de veeleisende duiker die op zoek is naar **hoge kwaliteit GUE opleiding**, gestandaardiseerd en gespecialiseerd **duikmateriaal** en bijhorend **onderhoud**.

Daarnaast bieden we ook de standaard GUE gassen aan – Onze **membraan-gebaseerd compressorsysteem** levert **Nitrox32** aan zeer democratische prijzen, meteen in de fles (omwille van de vulmethode is elke gekeurde duikfles geschikt !) Triox, trimix en decogassen op aanvraag.

Tenslotte, naast onze vaste huismerken Halcyon, DUI, Suex, Agir etc ... hebben we ons assortiment uitgebreid met de **Fourth Element producten**. De hoge kwaliteit thermische onderkledij, de neopreen duikpakken en neopreen attributen, ontworpen met veel oog voor detail, vullen ons aanbod perfect aan.

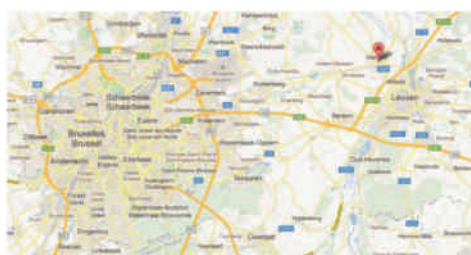

Jarenlange ervaring in recreatief en technisch wrak en grotduiken, GUE opgeleid en met GUE instructeur aan boord, Diveolution kan je assisteren op je zoektocht naar een meer gedegen aanpak en plezier voor je duiken en je persoonlijk bijstaan met advies omtrent materiaal keuze en opleiding.

We hopen je snel te ontmoeten in onze winkel !

Meer Info : www.diveolution.com

Diveolution staff,
Benjamin & Peter

Adres :
Van Bladelstraat 6
3020 Herent
(Leuven 5km, Brussel 20km)

Openingsuren :
Maandag : 19u00 – 21u30
Woensdag : 19u00 – 21u30

Of op afspraak – info@diveolution.com

Gewone slijmvis - *Lipophrys Pholis*

er links een bord staat "Welcome to Porthkerris, the UK's premier diving centre", met daarachter een prachtig zicht over de baai met het duikcentrum. Via het keienstrand kan je er kantduiken maken, of je kan uitvaren met de Celtic Cat of met de Celtic Kitten voor bootduiken op de wrakken in de buurt. Het is tevens ook een camping en er zijn enkele appartementen te huur. Om het plaatje compleet te maken is er naast de duikshop en het vullokaal ook nog een beachbar met broodjes en zelfgebakken cake.

Zoals gepland doken we zondag en maandag vanaf het keienstrand. Het water is met z'n 18° heel aangenaam, de zichtbaarheid bedraagt zo'n 6m en het tij is weinig of niet van belang. Aan de linkerzijde is er het aquarium, waar effectief gigantisch veel vis zit op een diepte van 7m. Rondom de rotsen die het aquarium afbakenen staat een beetje stroming en de rotsformatie komt niet volledig boven water, waardoor we plots achter het hoekje boven komen en moeten terugzwemmen langs de oppervlakte. Langs de rechterzijde is de bodem gloeiender en vol kelp (links was er ook kelp, maar minder). Tijdens deze vakantie maakten het kelp, de zichtbaarheid en de mooie vissen dat onze fotograaf 2 maal een kleine richtingswijziging miste, waardoor we de verliesprocedure konden oefenen.

Maandagavond maakten we ons op voor een nachtduik, maar de wind was veranderd, waardoor er in de branding golven tot 1m waren. In deze omstandigheden duiken was onverantwoord. Dus werd het duiken vervangen door een avondje film. Dinsdag was sowieso een uitstapje gepland naar St Micheal's Mountain (jaja, ze hebben daar ook een Mont-Saint-Michel maar wel op slechts een paar honderd meter van het strand), gevolgd door The Maiden Circle (minder groot, minder bekend, maar wel hetzelfde als Stonehenge)

De wind hield aan tot donderdagochtend. Dus onze geplande bootduik van woensdag zou niet in Porthkerris vertrekken, maar in de haven een eind verder. Omdat de Celtic Cat niet aan de kant zou komen tussen de duiken, moesten we nog een tweede fles regelen en bijkomend lood om het gewichtsverschil met mijn loodzware fles te compenseren. Helaas belandden we midden in een geweldige langzame file ten gevolge van wegenwerken. Daardoor hebben we de boot gecancelled, het materiaal teruggebracht en onze bootduiken verplaatst naar donderdag. En in de plaats van te duiken, hebben we de anderen vervoegd voor een uitstapje

Paardenanemoon - *Actinia Equina*

naar het nabije opvangcentrum voor zeehonden. Hier is een kleine dierentuin aan verbonden met zeehonden, zeeleeuwen, pinguïns, otters, maar ook krabben en zeesterren. Bij elk van de dieren is er enkele malen per dag een uitleg, zodat je eigenlijk een volledig geleide rondleiding krijgt. Op aanraden van enkele locals gingen we een heerlijk ijsje eten op een boerderij twee dorpjes verder, om daar ook een wandeling langs de kust te maken. Dankzij de ervaren gids, die zonder kaart of kompas gewoon z'n buikgevoel volgde, is de familie Van Melckebeke een sterk verhaal rijker en is de wandeling van Marc naar de visvijver eindelijk uit het familiale geheugen gewist. De rest van de reis zou iedereen in de auto steeds een paar stevige wandelschoenen zetten, en ook een rugzak met enkele flesjes water. :-)

Donderdag stonden dan onze twee bootduiken op het programma. Bij de eerste was er een mooi rif waar we konden rond duiken, helaas was er meer stroming dan voorspeld. Hierdoor raakte de luchtvoorraad te snel op en hebben we de duik vervroegd moeten afbreken. Dit maakte dat we ook maar met z'n twee zouden zijn voor de namiddagduik. Zeker ook omdat dit een driftduik was, waardoor er dus zeker stroming zou zijn. De driftduik ging langsheen een oud wrak dat intussen amper nog herkenbaar was als wrak, op de grote stoomketel na. Uiteindelijk kostte deze duik amper inspanning, dus hadden we die gedrieën wel kunnen duiken; al is het met die stroming iets moeilijker om samen te blijven. Na deze duik kwamen de kinderen ook nog snorkelen, en dat uurtje aan de oppervlakte heb ik minstens evenveel foto's gemaakt van de vissen dan tijdens de vorige 6 duiken samen. Vervolgens konden we al ons materiaal uitgebreid spoelen op de voorziene locatie om het dan te drogen te hangen.

Terwijl ons materiaal vrijdag te drogen hing, maakten we een daguitstap naar Eden Project, een oude kleigroeve die is omgebouwd tot thema tentoonstelling rond ecologisch verantwoord leven. In twee reusachtige halve bollen (die eigenlijk serres zijn) zijn het tropisch klimaat en het mediterraan klimaat nagebouwd, met de lokale plantengroei en bijhorende informatie. In de openlucht is dan het deel gewijd aan het midden-Europees klimaat. Na een week van stralend weer begon het nu te regenen. De regen, gecombineerd met de hoogteverschillen van de kleigroeve, maakten dat het enthousiasme voor midden-Europa nogal laag was. Temeer omdat er nog moest ingepakt worden en omdat Harry Potter zo spannend was...

Zaterdag was het tijd om Cornwall te verlaten en terug te keren naar huis. Kaat & Xavier bleven nog een weekje in Engeland, dus zat mijn auto weer volgeladen met het materiaal van drie duikers. Op de oprit namen we afscheid, aangezien we niet dezelfde bestemming hadden. Met nog een tussenstop om te tanken keerden we terug richting Dover, om op de snelweg plots een wagen te zien die ons

zeer bekend voorkwam. Met de walkie-talkie spraken we af om samen te rijden tot vlak voor Kent, waar na de picknick onze wegen zouden scheiden. Opnieuw moesten de kinderen afscheid nemen van hun Moeke en Vake, maar gelukkig zat Harry Potter intussen al in z'n 2e jaar op Zweinstein... De rest van de reis verliep vlot, maar eenmaal in Calais begon het te regenen (en het zou dat die komende week nog heeeeeeeeeeeel veel doen...).

Bedankt Kaat, Xavier, Wanne en Stien voor het leuke voorstel en het gezelschap boven en onder water. Bedankt Marc en Lieve voor de goede zorgen en het leuke gezelschap. Eén ding staat vast; ze zien me daar zeker nog terug in Cornwall, want in die prachtige natuur zijn nog vele mooie wandelingen te maken én ik heb nog een nachtduik tegoeed!

Xavier:

Vrijdag 27 juni.

De auto wordt ingeladen, we moeten zelfs niet zo veel bij Elewout in de auto stoppen. Het goede inpakvermogen van Kaatje blijkt weer eens te lonen.

Ook de picknick wordt klaar gemaakt, het is morgen een lange dag rijden. Niet zo zeer in km's maar wel in tijd. Engeland kent geen uitgebreid autosnelwegnetwerk als in België. Afspraak met Elewout voor 22u thuis, want hij wilde nog zijn fles vullen. Om 22u30 kon die dan toch gevuld worden... wat een preventieadviseur toch niet lijden kan.

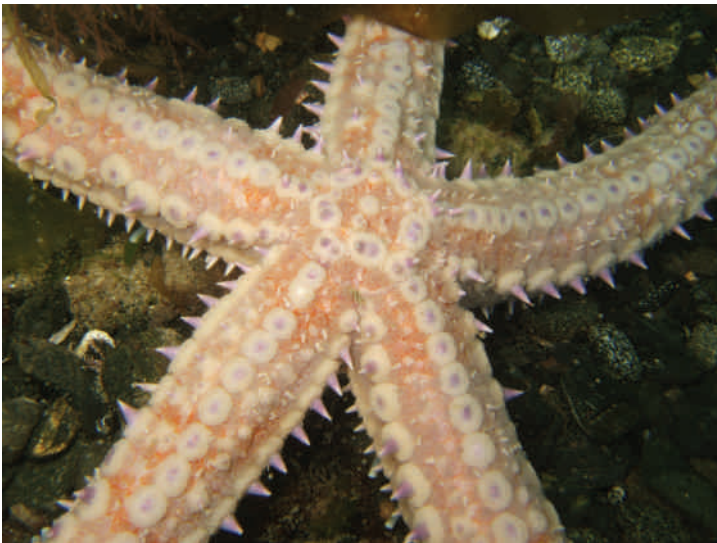
Nadien nog even gekeken hoe we zouden vertrekken en dan ons bed in. De wekker staat op 3u30.

Zaterdag 28 juni.

3u30 de wekker loopt af. Iedereen is in een recordtijd aangekleed en klaar om te vertrekken. Om 4u starten de motoren van de auto's en zetten we koers naar Duinkerken om daar met de boot naar Dover te varen. Zo snel was ik nog nooit in Aalter of Gent waar ik voor het werk al eens moet zijn. GPS-tijden kunnen dus kloppen met de realiteit, alleen moet je er verschrikkelijk vroeg voor vertrekken.

Om 6u30 staan we reeds in Duinkerken. 1u30 voor de afvaart zoals gevraagd. Alleen wat doe je daar hé, er is niets te doen. Om 9u15 lokale tijd rijden we van de boot af. Jaja, de overzet duurt 2u, maar je je verandert van tijdzone dus trekken we er weer een uur af.

Tijdens de rit naar Gweek, die toch nog duurt tot 18u30, valt het ons op dat Engeland heel heuvelachtig is. De auto die goed is volgestoken heeft het soms moeilijk, maar hij haalt het nog. Na deze lange rit kunnen we onze benen onder tafel schuiven want Moeke en Vake (Lieve en Mark) waren ons al voorgegaan. Ze hadden inkopen gedaan en eten gemaakt. Wat kan een mens nog meer wensen. Ze waren al eens naar de duikbasis gereden en adviseerden ons om toch al eens te gaan kijken. Nog een enkele rit van 25min stond ons te wachten. Maar wat een zicht op de baai met het huisrif. Dit beloofde...

Zeester - *Asteria Rubens*

Zeeanemoon - *Metridium Senile*

Zeekreeft - *Homarus Gammarus*

Wasroos - *Anemonia Viridis*

Kaatje Van Melckebeke
Zaakvoerder

- kledingherstel
- ontwerp en creatie van unieke kleding
- decoratieve muurschilderingen

Pasteelsblokweg 28
3010 Kessel-Lo

☎ 0498 37 98 75

✉ info@creaspect.net

🌐 www.creaspect.net

Lostraat 51
2220 Heist-op-den-Berg
Tel 00 32 15 34 79 35
info@puntalfa.be

Opleidingen
Technisch duikmateriaal
Herstellingen en onderhoud
Vulstation nitrox/trimix 300 bar
Digitale fotografie en Video
Verhuur materiaal van junior tot tech duiker of duikster

puntalfa.be

Lostraat 51
2220 Heist-op-den-Berg
Tel 0032 15 34 79 35
info@puntalfa.be

DI EN WOE 13.30U. - 19.00U.
DONDERDAG 13.30U. - 20.00U.
VRIJDAG 10.00U. - 18.00U.
ZATERDAG 10.00U. - 18.00U.
ANDERE DAGEN OP AFSpraak.

Zondag 29 juni.

Eerst uitslapen en rustig de auto inladen. Tegen 11u bij Porthkerris Divers aangekomen, kennis gemaakt met de mensen van de basis. Het is een leuke basis met jonge mensen. Er wordt aangeraden om op het huisrif te duiken. Het is ondiep, maar zeker de moeite waard beloven ze ons.

We volgen vandaag deze suggestie graag op. En we komen 2 maal niet teleurgesteld boven water.

Aangezien het weer onrustig geweest was de voorbije dagen was het water een beetje troebel: voor hen slecht zicht, maar voor ons valt het nog wel mee aangezien we gewoon zijn om hier te duiken. We genieten volop van al het moois dat onder water te ontdekken is. De enkele foto's die gelukt zijn tonen beperkt de uitgebreide variëteit aan onderwater leven.

Hierna keren we terug naar Gweek. Ondertussen is vake al met de eigenaar van het huis gaan praten, en we mogen de garage van de grasmachine gebruiken om al ons materiaal te drogen te hangen.

Maandag 30 juni.

2e duikdag op het huisrif. Dit was bewust gekozen, en na gisteren hebben we hier zeker geen spijt van. Na 2 duiken keren we terug naar Gweek, met het doel om een nachtduik te doen tegen 21u.

Hiervoor vertrekken we rond 20u terug naar de duikbasis. Daar aangekomen bleken de golven reeds te hoog te zijn. De wind was van in de namiddag aan het draaien naar een inlandse wind. Dit gaf een prachtig zicht maar er kon niet gedoken worden, vanavond niet en ook morgen overdag niet.

Dinsdag 1 juli.

Vandaag is er een duikrustdag gepland. We gaan met z'n allen op uitstap naar Saint Michaels Mount, de tegenhanger van Mont Saint Michel in Frankrijk. Hier is het echter nog zo dat bij vloed dit eiland alleen te bereiken is per boot. Bij eb kan je over een stenen pad naar het vaste land. Deze berg is niet zo toeristisch als zijn Franse tegenhanger, maar zeker de moeite om te bezoeken.

We rijden nog even verder naar Penzance. Het meest westelijk gelegen stadje van Engeland. Het art deco zwembad waar we scones en tea nuttigden is aan renovatie toe, toch blijft dit mooi om te bekijken. Na even te hebben rondgekuierd in dit stadje gaan we op zoek naar de Marry Maidens, een steencirkel zoals in Stonehenge, alleen zijn de stenen kleiner, en je kan tot aan de stenen wandelen, wat het toch voor de kinderen een stuk aantrekkelijker maakt.

Woensdag 2 juli.

Vandaag stonden onze bootduiken op de planning, maar door de verkeerde wind moeten we uitvaren van een

andere haven. En door een locale file (wie had dat gedacht) moeten we afbellen, en worden onze bootduiken verzet naar morgen.

Niet getreurd, we kunnen in de buurt ook nog naar een zeehondenopvang, gaan kijken wat ze met de dieren doen die bij hen terecht komen. De dieren waar we naar kunnen kijken, zijn dieren die door omstandigheden niet meer uit gevangenschap kunnen. Het geeft ons de kans om ze eens van dicht bij te bekijken: zeehonden, zeeleeuwen, bevers,... We hebben wel een ijsje verdiend, hiervoor gaan we naar Roskilly's Farm. Eigen bereid ijs, en je kan de boerderij vanwaar de melk komt ook nog bezoeken. Aan de uitgang ligt een summiere kaart van de omgeving,... Elewout wordt onze gids, en op termijn zijn we blij dat we een gps bij hebben. De wandeling is zeker de moeite, de vergezichten, de baaien waarin we terecht komen zijn stuk voor stuk prachtig. Eens terug aan de auto aangekomen, konden we terug wat drinken, alleen zijn ze hier wel zeer stipt met sluitingstijden. De kleinere middenstand is zeer stipt, de grotere ketens ook, maar zij hanteren openingsuren waarvan wij nooit gehoord hebben (van 7 tot 22, 23 of zelfs 0u).

Dus keren we met een dorst van jewelste terug naar Gweek.

Donderdag 3 juli.

De bootduiken staan op het programma. De eerste is een duik op Vase Rock tijdens dood tij... hm hm. Wat zij dood tij noemen, is bij ons toch nog steeds stroming. Maar wat we te zien kregen van fauna en flora is zeker de moeite, de foto's van deze trip bewijzen dat ook.

De tweede duik is naar de Mohegan: een schip uit de Victoriaanse tijd dat tijdens een normale vaart zijn roer verloor en op een rif voer. Volgens de verhalen, en wij mochten die ook aanhoren zou dit een verzekeringskwestie geweest zijn. De boilers steken boven het wrak uit en zijn duidelijk te onderscheiden, voor de rest zijn het vooral metalen balken die verspreid over de bodem liggen. Maar hier ook weer, wat een variëteit aan leven. We waren verwittigd voor deze duik, het zou een driftduik zijn, mijn eerste, maar zeker voor herhaling vatbaar.

Na de 2 bootduiken kwamen de schoonouders met de kinderen naar de baai. Ze wilden snorkelen... Zelfs daarvoor kun je in de baai terecht. Je moet niet diep gaan om veel leven te zien. Hiervan getuigen dan ook verschillende foto's die op een diepte van 30 tot 60cm werden getrokken.

Vrijdag 4 juli.

Droogdag voor het materiaal. En wij trekken er weer op uit. We brengen een bezoek aan het park van Eden. Dit zijn bolvormige serres waarin het subtropisch en mediterraan klimaat werden nagebootst. Planten vanuit de desbetreffende regio's werden hier ondergebracht en invloeden van mens op de omgeving werden er bestudeerd. Het is een pracht om te zien, zoveel mooi flora bij mekaar. Het is wel zwaar de verschillende klimaten ervaren, zweten deden we allemaal.

Zaterdag 5 juli.

Op tijd opstaan. Wij vertrekken naar onze 2e locatie te Royal Tunbridge Wells met een ommetje via de oude stad Bath. Elewout, moeke en vake keren terug huiswaarts en zijn zo lief om ook ons duikgerief al mee te nemen.

Het was een geweldige week!

Het is zeker de moeite waard om hier te gaan duiken. We zijn zo enthousiast dat we stiekem al hopen volgend jaar terug te kunnen komen....

Beste buddy...

Tom

Brevet: 3*

Duiknummer: 272

Duikleider: Peter

Wat was er zo speciaal aan jullie duik?

Scooterduik - dit was een cadeaubon die ik voor mijn 30ste verjaardag gekregen had van Peter, Kristel, Jan en Heidi, en die was bijna vervallen :-p

Welke route hebben jullie gevolgd? Van ponton noord oost door drap-stof tot aan de overkant, en dan tegenwijzerszin de

put gevolgd, door de twee huisjes, langs de vis en door het bos. Bos was zeer tof om tussendoor te racen met de scooterkes. Daarna over het putteke naar de baai waar we dan eerst Peter kwijt waren. We hebben elkaar onder water snel teruggevonden, dus konden we voort. Daarna zijn we Kristel kwijt geraakt toen Peter probeerde om door een buis te scooteren, en daarop volgde een verliesprocedure. Kristel was aan de andere kant van de baai boven water gekomen. We zijn dan nog even naar de bodem van de baai gegaan waar achtereenvolgens ikzelf en daarna Peter een loopingske hebben gedraaid.

Wat hebben jullie gezien? Veel grote kreeften, nieuwsgierige karpers.

Leuke weetjes: Piet had zijn 'vervallen' reddingsvlot mee (met hulp van Peter). Dit hebben we dan voor de duik in het water gesmeten 'om eens te zien of het nog werkte'. En inderdaad, het werkte nog. En er zaten vervallen koekskes in die we met z'n allen opgegeten hebben.

Peter J.

Brevet: 2*1

Duiknummer: 1160

Duikleider: Ikke, mijne scooter was de snelste.

Wat was er zo speciaal aan jullie duik? Scooterduikske, rondknallen in Opprebais.

Welke route hebben jullie gevolgd?

Naar rechts over gestoken en dan door alle huizekes gesjoezd, en maar twee keer iemand kwijt geraakt.

Wat hebben jullie gezien? Twee kreeftjes en wat karpers, verder keihard scooteren door den bos.

Leuke weetjes: Je kan al eens verder duiken dan je palmen lang zijn.

Kristel

Brevet: 3*D (en ook CCRTX)

Duiknummer: 982

Duikleider: Peter, maar niet omdat zijn scooter de snelste was, want Tom en ik konden hem steeds met gemak inhalen.

Speciaal: al n geluk dat ik Tom daags voordien warm gemaakt heb en de coole speeltjes geboekt had. Tom had zijn originele scooterbon (reeds meer dan 2 jaar oud) meegebracht!

Wat hebben jullie gezien? Kreeften, karpers en ook nog andere visbeesten (vooral bij het eruit gaan aan de trap).

Leuke weetjes: Tommeke is 'n geboren scooterboy! Ligt perfect tech in het water! Blij en genieten tot achter zijn oren!! En hij wist zelfs nog dat je de scooter terug vast moet zetten na gebruik in het water.

En achteraf een welverdiende Duvel!

Locatie: Opprebais

GELEZEN IN DE GAZETTE - GELEZEN IN DE GAZETTE - GELEZEN IN DE GAZETTE

Zijn vissen intelligenter dan we denken?

Bron: HLN - 4 augustus

Het idee leeft dat vissen minder intelligent en daardoor minderwaardig zouden zijn aan varkers, koeien, kippen en andere dieren. "Maar ze zijn niet minder intelligent of geavanceerd dan dieren op het land", werpt de Australische bioloog Culum Brown op in een uitgebreid interview aan Vox. "Dat is een mythe."

Vissen hebben een geheugen van drie seconden en voelen daardoor niet dezelfde pijn als andere dieren. Velen denken alvast dat dat het geval is. Zo komt het ook dat sommige vegetariërs zich onthouden van een runder- of paardensteak, maar wel met gemak zalm of kabeljauw naar binnen werken.

Vissen hebben geen geheugen van drie seconden, kwam na verschillende experimenten volgens Brown aan het licht. Het kan hen aangeleerd worden hoe ze een val moeten vermijden en een jaar later weten ze dat nog, klinkt het. Vissen zouden ook van elkaar leren. Ze herkennen andere vissen waar ze eerder tijd mee doorbrachten en kennen hun plaats binnen de sociale hiërarchie. Ze zouden ook complexe omgevingen onthouden en die denkbeeldig in kaart kunnen brengen.

Waarom gaan mensen er dan vanuit dat vissen per definitie dom zijn?

Volgens Brown is het antwoord eenduidig. "Mensen communiceren gewoon niet met vissen op een betekenisvolle manier", zegt hij. "De onderwaterwereld is volledig verschillend van de aardse. Als je een dier niet aan het werk hebt gezien in zijn habitat en niet weet hoe die natuurlijke omgeving werkt, ga je dat nooit fundamenteel kunnen begrijpen."

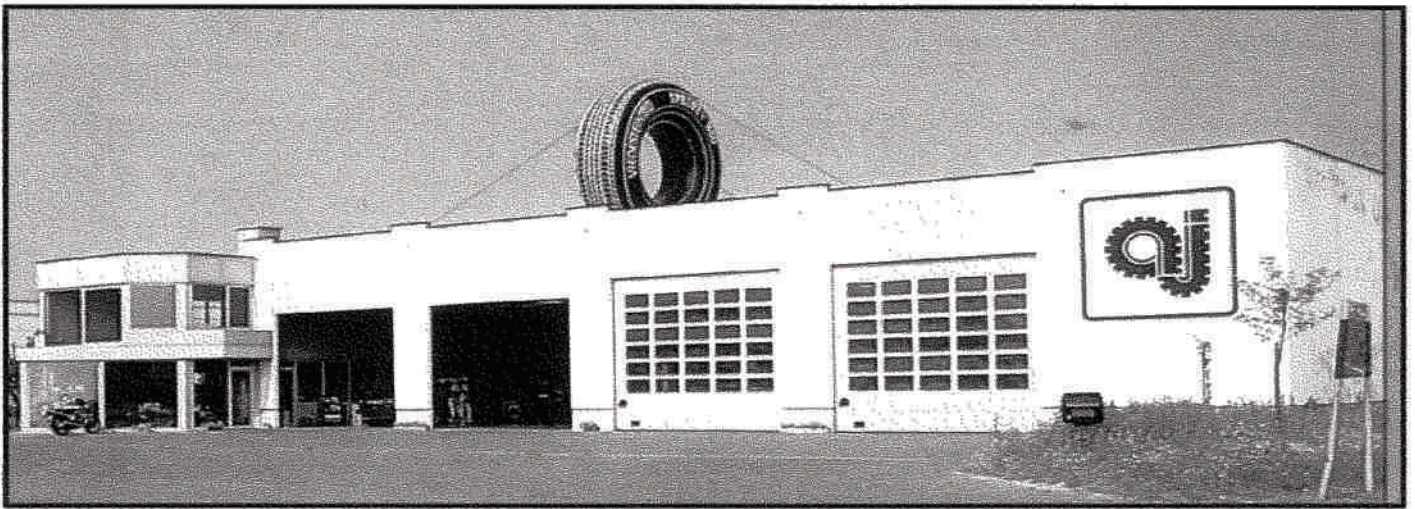
Vissen geven om elkaar, kwam Brown te weten. "Als je ze de keuze geeft tussen in een tank gaan met een heleboel onbekende soortgenoten of individuele vissen die ze al eerder zagen, zullen ze bijna altijd voor dat laatste kiezen", zegt hij.

Volgens de bioloog heeft het grote ethische gevolgen als zou blijken dat vissen inderdaad even intelligent zouden zijn als landdieren. "Als je wetenschappelijk onderzoek zou doen op vissen, zou je door dezelfde procedures doorlopen als je proeven doet op honden, katten of apen."

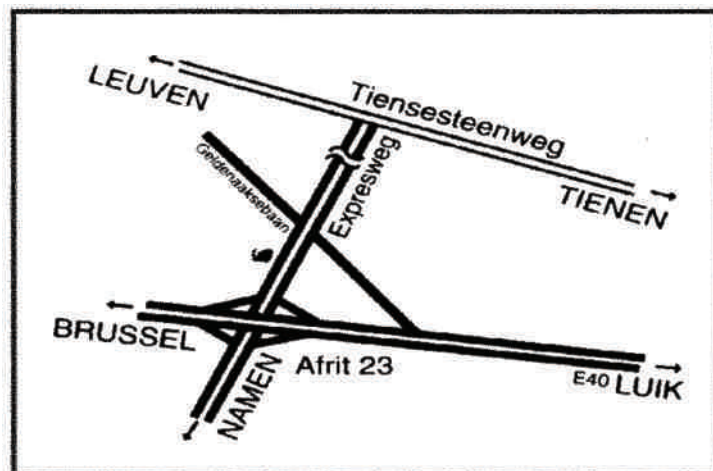
"Elk belangrijk commercieel landbouwsysteem heeft ethische wetten en bekommernissen, behalve bij vissen. Er is niemand die ooit de vraag stelt: 'Wat wil een vis? Wat heeft een vis nodig?'"

DUIKNIEUWS-DUIKNIEUWS-DUIKNIEUWS-DUIKNIEUWS-DUIKNIEUWS

autobandenspecialist
Janssens
Service is onze beste band

Ambachtenlaan 52 - 3001 LEUVEN-HEVERLEE
(016) 40 04 99

OPEN: MA-VRIJ 8:00 - 18:00 UUR - ZA 8:00 - 13:00 UUR

AGENDA

TIP: raadpleeg de WaDoeMeNaa op www.torpedo.be voor de actuele agenda!

ZA
23/08 **Berghse Diepsluis en Gorishoek Punt**
(HW 15u40)
8u30 PJ

ZO
14/09 **Gemaal van Dreischor**
8u30 PJ

DI
26/08 **Dongelberg ipv Ekeren!**
Tevens einde van het zomerse
dinsdagavondseizoen
20u ter plaatse

ZO
21/09 **Opprebais**
8u30 PJ

ZA
30/08 **Plate Taille**
9u30 PJ

ZO
28/09 **BRAVOS-bijtscholing**
Duiker Redder / Hoger Redder

DI
02/09 **Herstart van de zwembadtrainingen**
20u45 zwembad Kessel-Lo

ZO
05/10 **BRAVOS-proevendag Plate Taille**
INSCHRIJVEN BIJ PETER VOOR 28/09
8u30 PJ

VR
05/09 **Sportraad**
20u30 CL

ZA
19/10 **Opprebais**
8u30 PJ

FAMILIEDAG MET BBQ
Zilvermeer Mol
INFO: zie uitnodiging!!

ZA
1/11 **Opprebais**
8u30 PJ